

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XXII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725189664.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Denne strenge Koncentration om Tid og Sted har naturligt medført Ændringer i Handlingen i Sammenligning med Visen hos Syv; Ændringer, der er begrundede i Forskellen mellem dramatisk og episk Digtning. Oehlenschläger har beholdt Fortællingens Højdepunkter: Valborg, der læser Axels Frierbrev; det store Optrin, hvor Kirken skiller de elskende; Afskeden imellem dem. Og med kyndig Omtanke har han overalt tilpasset Stoffet til den nye Form. Aldersforskellen mellem Axel og Valborg mindskes - i Visen er hun kun et lille Barn, da han drager udenlands. En Pilgrim, som Axel i Visen træffer i Velskland, giver Oehlenschläger Idéen til Forklædningen. Digteren adskiller og udnytter dernæst med Virkning de to afgørende Hindringer for Brylluppet, som i Visen nævnes i Flæng. Han lader Axel opnaa Pavens Dispensation for det kødelige Slægtskab; dobbelt rammer Slaget saa, da Brudeparret standses med Nyheden om, at de tillige er Daabssøskende for Gud. I Visen er de to trolovede indkaldt til at møde for Kapitlet og er altsaa forberedt paa den Skæbne, som venter dem. I Tragedien overlever Kongen Axel, der har ofret sit Liv for at redde hans; i Visen beder Kongen døende Axel om at hævn ham; Axel lyder Befalingen, men falder kort Tid efter med 18 Saar i Brystet Ny er ogsaa Valborgs Død; Visen ender med, at hun giver sig i Kloster.